

Sudėtingumas socialistinių žanry lengvają muziką misine įdėliui. O tradicinė „Draugų melodijų“ koncertai kaime tipo nei senovės muzikos įvente. Be vių kito naujienų, išiem pirmą kartą susipažinome su Mongolijs ir Kubos estrados meistrais.

Daugelių sklypoje pras tiekė popaskačių apie socialistinių žanry lengvają muziką žyvere. Pasitengusime bent trumpai apibūdinti tai kurios dainininkus ir daug festivalius.

Lengvajų muzikų atmenė trivietė pozicija mię kultūriniame gyvenime. Tai ne tik pranoga ar realiskriekiant kultūrinių komponentų, o viena svarbiausių muzikos žanry su savimi, sudėtingomis problemomis. Gal tik laudės demokratijos išlaidyti sklimtas didesnis dėmesys – leidiam speciaiškai žurnalai, išleidžiame renginius koncertus. Kame išleidavosi daugelių socialistinių žanry estrados žvaigždžių ir ansamblių – Eva Párová, Milana Dobrovičová į Cekoslovakijos, Urzula Špinka ir „Červen gihni“ iš Lenkijos, Lili Ivanovová ir Emilia Dimitrova iš Bulgarijos bei kitų.

Saviti rytkius nacionalinio bražo vengrų ansamblių.

Didžiulį populiarumą tarp mūsų žiūrovų iškovojo nesenai gasto liegavę jugoslavų duetas „Stoikovič ir Chamčićius“, sudainavęs visiškai naujai interpretuoti keletą mūsų dainų... lietuviškai. Susipažinome su žvairiaisiais atlikimų stiliais ir moderniausiomis popmuzikos srovėmis. Ir, savaimė suprantama, mūsų estradoje iškart atsiraudo uolių pasekėjų. Bene jidomiausias lengviosios muzikos kryptis šiuo metu galima pastebeti Čekoslovakijoje ir Yengrijoje. Siuose kraštose tikrai reikli publika, čia dažnai užsuka į pasaulinės džiazo bei popmuzikos garsenybęs. Iš kurių visada pasimokoma. Būtent Čekoslovakijoje gime vienės geriausią Europoje ansamblių ir bigbito muzikos pradininkų – „Olimpi“ grupė. Valstybė nuoširdžiai globoja šio žanro artistus. Nefurintis precedento įvykis – neseniai CSR prezidentas L. Svoboda surengė iškilmingą priėmimą Prahos Hrade estrados artistams, pasitaruoju metu sėkmingesiai pasirodžiusiems žvairiuose festivaliuose.

liai „Omega“, „Ekspres“, „Llei“ lygis, prasmingi ir įdomūs dainų iškovo rūpūtis ir kiti socializmo šalyse vykstantys lengviosios muzikos festivaliai – „Bratislavos lyra“ ir ptautinis popmuzikos festivalis Prahoje (Čekoslovakija), „Auksinis elnias“ Brašove (Rumunija), pakankamai esame susipažinę su Varadeiro“ švente Karibų jūros pakrantėje (Kubos respublikoje). Jose dalyvauja ir tarybiniai estrados meistrai, iškovodami vertingus prizus. Festivalio konkurso transliuoja „Intervizija“ ir „Eurovision“, dar ir dainininkų dabar kaip nėštai menininkais, išplėsdamos auditoriją. Įdomus ir puikus meninis lygis anaipolt nedžiugina, kuri verfa plačiau pakalbėti.

Aštirių diskusijų objektu lenkų spaudinė muzika. Nors Lenkijoje žurnalai išplėsdamos auditoriją, įdomus ir puikus meninis lygis anaipolt nedžiugina, kuri verfa plačiau pakalbėti.

publikos skonis. Per 10 Sopoto festivaliaus kada Varadeiro kurorte buvo jaukiai įsiküre geriausia daina išrinko tikrai ne kultiečiai ir vietinė buržuazija, o dabar čia išsišito, lenkų savaitraščio „Polityka“ išrašvendrių kirtėjai ir jaunavedžiai, praleidžiančiužienio antreprenieris pagrasinėti „medaus ménésio“ atostogas. 1967 metais sus kontraktus, pareiškės, kad Varadeire kubiečiai surengė pirmąjį tarptautinį polonų praradę savo jaunatviška būgnarių dainų konkursą, susilaikusį tokio didelio Tarybinė spauda iргi pažymėjo susirinkimo, jog buvo nutarta ir ateityje pratęsti šią cinij festivalio atspalvį, pataikavimui. Po istorinės 1970 metų „safras“ kurorte susirinko 94 atlikėjai iš 25 užsienio kraštų, o jų prisijungė 105 kubiečių dainininkai. Festi-

valyje buvo atlirkti žvairių žanrų, stilių ir formų kūriniai. Festivalis truko dvi savaites.

Marilė Rodovič ir jos gitaristai iš Lenkijos, garsus ispanų ansamblis „Los Bravos“, Serdžas Endrigas iš Italijos, kvartetas „Družba“ ir Edita Piecha iš Tarybų Sąjungos, pažystamas iš Sopoto festivalio švedų dainininkas Džeris Viljamas... – toli gražu nepilnas žvaigždžių sąrašas. Kaip ir kiekvienas festivalis, Varadeiro populiarūjį dainų šventę išskyrė tik jai būdingais bruožais. Pirma, dainininkams ir ansambliams nepateikė jokių konkursų sąlygų. Tai buvo ne menininkų varžybos, o didelė muzikos šventė. Tarp kitko, joje niekas nerinko nugalėtojų ir niekam neskyré prizų. Antra, jėjimas į koncertus – nemokamas. 150 tūkstančių žiūrovų, keturiolika dienų stebėjusių koncertus, nemokėjo nė sentavio... Trečia, kubiečių artistus į festivalį išrinko pati Kubos laudis visuotiniu ir atviru balsavimu. Tarp kitko, festivaliu buvo skirta 40 radijo laidų ir 15 telereportažų tiesiai iš koncerto arenos. Svečių atsiliepimai:

SERDŽAS ENDRIGAS (Italija) — aš bendradarbiau su pianistu Bardoti ir kompozitoriumi Luisu Enrike. Mes ieškojome dainoms kubiečių poezijos tekstų. Parašau muziką Marčio, Alberčio ir Nikolas Giljeno eilėms. Iš Varadeiro išsivežu nauja dainą „Laiškai iš Kubos vienai droviai mergaitei“.

CHESUS (ispinanų ansamblio „Los Bravos“ vargonininkas). — Dainų niekas nekuria, jos gimbsta savaiame. Geriausios ateina per penkias minutes... Kubaba — pasakiška šalis... Ir mes netrukus sugrįžim. Kai tik pasitaikys proga.

MARILĖ RODOVIC (Lenkija) — mane sužavėjo tumbadoras garsai. Peljo el Afrokanas mokė mus groti šiuo instrumentu. Vieną tumbadora išsivežėme į Varšuvą. Dalyvavau Sopoto, Palermo, Sočio festivaliuose. Varadeiro — pats „karšiausias“ festivalis. Aš turiu galvoje ne klimatą, o publiką. Nuotraukose: socialistinių kraštų estrados žvaigždės Jana Belakova (CSR), Jolanta Borusevič (Lenkija), Mišo Kovačius (Jugoslavija), Marcela Lailevova (CSR), Leonora Rega (Kuba), Georgijus Minčevas (Bulgarija).